

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

De tumba Martyris & Crypta sub ea, & de possessionibus collatis loco à
fundatoribus. Et de Duce Arnaldo, qui Ecclesias spoliauit, ac de fine eius.
Ode Dicolos Distrophos. Metrum primo versu Heroicum: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Cuius labore flos adeptus hic erat,
 Et locus ipse suis auunculis subiectior
 Chirographis sacra tumba cohaerit
 Martyris eximij, Ducis sub usq; tempora.
 Qui detrahens caenobij fundos suos,
 Funeris manibus dedit necem ducatu.

De tumba Martyris & Crypta sub ea, & de possessionibus
 collatis loco à fundatoribus. Et de Duce Arnaldo, qui
 Ecclesias spoliauit, ac de fine eius.

ODE DICOLOS DISTROPHOS. METRVM

primo versu Heroicum: altero reciprocatum, prioris Odae secun-
 di versus metrum habens, ex Dimetro Iambico, &
 vltima Penthemimere Elegiaca.

Martyr sanctorum medius circumpositorum,
 Conclusus est in saxeo deniq; mausoleo,
 Margaritarum quasi centrum bis geminarum
 Adens tenet Carbunculus quintus in arce micans,
 Ambitur sacris in gyrum quattuor arcibus,
 Quicquid reconditum gerant, qui sciat ipse canat.
 Hoc tamen hac de re vetus audeat rumor habere,
 Primarijs viris, locus quos colit iste patres,
 Dum Romanorum praedas retulere sacrorum
 Et optio dabatur his sumere quae cuperent,
 Non sine maiorum preciosa parte sacrorum,
 Victoria seu gloria praemia digna data.
 Nec tanti minimum spolij tulerant sibi primum:
 Duius est enim sibi promptior ipse leo.
 Crypta sub his tumbis sacra continet abdita, tur bis
 Riuu fluunt hinc gratia, Martyre propitio.

Et

Et.....deducta tyrannis ultio iusta,
 Vibrat diu plagam minans, sine ferit grauius.
 Perfert iure pari plerumq; suos tribulari,
 Quorum preces audit tamen, mox releuans humiles.
 At consummat is tumbis & consolidatis,
 Ouant ibi per ampla plebs ac procerum numerus.
 Tunc fundatores scriptas tribuere loco res,
 Centum minus que tunc erant & quater vndecimo
 Infra milenos mansus serie duodenos.
 Nihil sui reliquerant Baiarica patria
 Quod non diuino testi tribuere QVIRINO
 Determinatum finibus indubis penitus,
 Centenos præter mansus quibus & reuerenter
 Altensum nouo loco subsidium dederant.
 Sic gladios ara fratris simul imposuere
 Gemitibus nimis suis seq; DEO tribuunt.
 Hinc trabeas chlamydemq; libens deponit vterq;
 Et ad DEI laudem capite monachicos habitus,
 Quinquagenorum trina vice grex monachorum
 Manebat institutus hoc cœnobio subeis:
 Qui præscriptorum nihil amiserunt bonorum,
 Sed plurimis annis prius deriuere diu,
 Ultra centenos ac septena vice denos,
 Nec senserant iniuriam iura priora loci.
 Cum tandem magnus spoliauit templa tyrannus,
 Regni Monarchiam volens præripuisse sibi,
 Prædia cunctorum tunc Norica cœnobiorum
 Decreuerat primatibus tradere raptæ locis,
 Quo sibi fauissent quacunq; geri placuisse
 Aduersus aula Principes, Ecclesiasq; DEI:
 Huius ab hoc dimota loci possessio tota
 Dicit per omne Noricum progeniem procerum,

HENRICH
 SJJ
 tom 3
 SLV
 24

Per que fundatus locus omnibus esse spoliatus,
 Nihil remansit de eis, conditus in quibus esse
 Bani septeni mansus deciesq; deceni:
 Honore continet tamen se nihil imminuentis,
 Dumtaxat floris diuina laude prioris,
 Parendo regibus, dabit sumptibus obsequium.
 Procinctum de iure negat raptis sibi rure,
 Regalibus stipendiis quod prius obtinuit.
 Fontes salinarum loca viginti parinarum,
 Duobus additis, simul sustulit ille furor.
 Conuentum fratrum post hanc pradam reparatum,
 Fidelium sequentium dona patenter alunt.
 Dux tamen Arnaldus sine laude diu memorandus,
 Sensit cito plagam DEI, morte cadens clerici.
 Dum Ratispona curiam parat ex regione
 Primoribus lectis, ut hæc, que studuit peragat:
 Nuntius hunc Christi terrens affamine tristi,
 Vtrius Antistes necem præcinit indubiam,
 Ne reparet gratis spoliata sacraria sanctis,
 Et altera die refert nil dubitans obitum.
 Commemorans itidem super hoc sibi cognita pridem
 In visione quæ duos prodiderat gladios,
 Vnus ubi capulatus & alter non capulatus,
 Ducis tyrannidem feram denotat acephalam.
 Princeps despexit monitus, nec cepta reflexit,
 Sed vrbe cum primatibus consilium tenuit.
 Curia perstabat, proceres iam mensa vocabat.
 Sedes petunt satellites quisq; suo domino,
 Oppositum Dux ipse sibi fertur posuisse
 Episcopum, prendensq; iam ferula mittit ei.
 Ne conuiuarum primo summoq; suorum,
 Et curialitate se viuere mandat adhuc.

Cui Præsul reddit, noctem quod aduſq̄ dies ſit,
 Refert vt iſta nuntius, verba dolor ſequitur:
 Dux improviſi ſinis ſubita paralyſi
 Correptus effertur domum; nec mora vita fugit.
 Mortuus occultatur vt allodium capiatur,
 Quod ſingulis promiſerat principibus tribui
 Exſpoliatarum de fundis Eccleſiarum:
 Erectus in ſponda tamen ponitur exanimis.
 Palmas frigentes ſibi compoſuere clientes,
 A mortua mortem manu ſuſcipiunt proceres.
 Crimen viuentis libant tactu morientis,
 Quod cuiq̄ complacet rapit de manibus rigidis.
 Fert Emmerammi domus ipſius oſſa tyranni
 Arcu notat pictum ſuper diſtichon eximium.

VIVVS POLLEBAM FACIENS QVÆCVQVE VO-

LEBAM.

INNIHILO R SVB HVMO, SIC ERIT OMNIS
 HOMO.

Epilogus. De geſtis B. Martyris iam deſcriptis, & de
 miraculis eius adhuc deſcribendis.

ODE DICOLOS DISTROPHOS. PRL-
 or verſus Heroicus, alter Iambicus
 Dimeter.

I Am mibi ſignorum via lata, QVIRINE, tuorum
 Patet tuis in laudibus,

* Al. Vaſti.

Per tua geſta vehor, * vaſtum quaſi mergor in equor,
 Multis vbi natatibus

Diſunctas terras & celsas tranſeo petras,
 Per ſumma nunc per ima nunc,

Cut clarus pergo vel ruruſus in abdita mergo,
 Sententia me atibus;

ind

16

Scilicet

HENCCAN
 SJJ
 tom 2
 SIV
 24